

Szente B. Levente

## Ezer-virág kertje leszek

(vívódásaink)

falak derekában  
hallom recseg-ropog a vén téglá  
beszélget benne szalma a szikkadt sár  
nyom és nyög ami egykor benne még összefért

kínosan porlik szétesik minden  
oldódnak feszültségek mint testben valami gyógyszer  
beton-nyelven hova-tova szólongat temetőbogárként  
noszogat ez a kényszer

milyen kínos  
ó mennyire az  
tudva hogy elveszítem önazonosságom  
kezeid másmilyen módon érintem majd meg

lassan pompázó ezer-virág kertje leszek  
valamennyinek te mind tudod a nevét  
és csak nézlek és nézlek míg te visszanezel belém  
szerelmes fáknak apró csemetéket nevelgetek

falakon innen és túl  
szívedben akár egy lábjegyzet  
ezer-virág kertje leszek

SZENTE B. LEVENTE (1972) költő, újságíró, a Magyar Kultúra Lovagja, Papp Árpád Búvópatak-díjas, az Erdélyi Magyar Írók Ligájának tagja. Legutóbbi verseskötete: *Tündéerkert* (2023).

# Útnak indít

jó kedvet adj Uram  
hadd viseljem el azt is  
ki szemközt velem a tükörben áll  
útnak indít – szó-szél szavad csókká szaggat tép  
épp úgy elnyűtt kabátok mindegyikét vállamra adja  
és feltarisznyál abból ami csak két ember között van  
mint aki világát készülné átölelni  
neki is úgy tanították –  
érezzem  
felismerje  
megköszönjem

# Vajon miért nem

mindegyre azt kérdezem magamtól  
mi történne ha a világon minden ember  
ki valamely közösségi platformon ott van  
egyszerre kitennének egy háborúellenes  
vallomást  
jó ideig semmi más nem jelenne meg  
vajon miért nem –  
miért nem megy ki minden ember az utcára  
éljenek azok bárhol is  
naiv bolondnak néznek  
mert mindegyre azt kérdezem másoktól  
de a nők az asszonyok még hallgatnak –